

[Knud Lind]

»Kan ministeren bekræfte, at politiets efterretningstjeneste har foretaget en ransagning på kriminalinspektør Eigil Dalsgaards bopæl i forbindelse med dennes tilbagetræden som efterforskningsleder for politiets efterretningstjeneste, og er ransagningen foretaget i overensstemmelse med retsplejelovens bestemmelser om ransagning i paragraferne 794–800?«

Begrundelse

Det virker besynderligt, når PET foretager ransagning hos en højt betroet medarbejder, blot fordi denne ønsker at fratræde sin stilling i PET på grund af samarbejdsvanskeligheder. I retsplejelovens bestemmelser om ransagning på bopæl er det, jfr. retsplejelovens § 794, en sigtets bopæl, der tales om.

Det forudsætter, at den pågældende har begået en forbrydelse, der hjemler ret til ransagning. Der står imidlertid intet om, at interne samarbejdsvanskeligheder i PET automatisk skulle hjemle ret til ransagning.

Besvarelse (27/10 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rigspolitichefen, under hvem politiets efterretningstjeneste hører, har over for justitsministeriet oplyst, at der på sædvanlig vis har været afhentet forskellige dokumenter, som tilhører embedet, på kriminalinspektør Eigil Dalsgaards bopæl i forbindelse med, at den pågældende har forladt sin tjeneste i afdelingen.

Der har således ikke været foretaget nogen ransagning på kriminalinspektørens bopæl.

Spm. nr. S 98

Til *justitsministeren (25/10 82)* af:

Knud Lind (FP):

»Er det almindelig kutyme, at den københavnske politiledelse via anklagemyndigheden på forhånd sikrer sig tavshed mod at træde tilbage fra appel, såfremt tiltalte skulle få en betinget dom?«

Begrundelse

Der henvises til advokat Søren Sølvtofts udtalelser om samme emne i Lørdagskanalen den 23. oktober 1982, hvoraf det fremgik, at

anklagemyndigheden ville undlade at appellere en eventuel betinget straf over kriminalassistent Truels Windfeld, såfremt denne til gengæld ville undlade at kritisere forholdene på Københavns politigård. Den slags tilbud virker stødende for retsfølelsen, og såfremt påstanden er rigtig, får man indtryk af, at der er samarbejdsvanskeligheder på Københavns politigård i en sådan grad, at man via sit tilbud ønskede at knægte ytringsfriheden for politiets medarbejdere. Det er endvidere spørgerens indtryk, at hele ledelsesstrukturen og samarbejdsformerne på Københavns politigård bør tages op til en nærmere drøftelse i folketingets retsudvalg.

Besvarelse (26/10 82):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet indhentet udtalelser fra politidirektøren i København og fra statsadvokaten for København.

Såvel politidirektøren som statsadvokaten har afvist, at der i forbindelse med behandlingen af den sag mod kriminalassistent Truels Windfeld, der er omtalt i begrundelsen til spørgsmålet, fra anklagemyndighedens side skulle være blevet fremsat forslag om at undlade at appellere en eventuel betinget dom under forudsætning af, at kriminalassistenten herefter skulle afholde sig fra offentligt at udtale sig nærmere om sin vurdering af forholdene på Københavns politigård.

Der er således ikke fra anklagemyndighedens side stillet et sådant forslag som nærmere beskrevet i spørgsmålet.

Spm. nr. S 99

Til *miljøministeren (25/10 82)* af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»I forlængelse af spørgsmål S 50 af 13. oktober 1982 ønskes det oplyst, om ministeren er enig i Industrirådets udtalelser angående miljøgruppers indflydelse på befolkning og kommunalbestyrelser og i forlængelse deraf på visse virksomheders økonomi og eventuelle konkurs.«

Begrundelse

Det er i de seneste dage fremgået af såvel Danmarks Radio som Københavns lokalra-